

Ἔξοδος κεφ. 19-24

Οἱ Δέκα Ἐντολές

Ὁ Θεός πολλές φορές ἔδειξε στους Ἰσραηλίτες, κατά τή μακροχρόνια πορεία τους μέσα στήν ἔρημο, πῶς εἶναι μαζί τους καί τούς προστατεύει. Θυμάστε πῶς τούς ἔδειξε τήν ἀγάπη Του; Χώρισε τήν Ἐρυθρά Θάλασσα γιά νά περάσουν ὅταν τούς καταδίωκαν οἱ Αἰγύπτιοι, τούς ἔδωσε τροφή καί νερό μέσα στήν ἔρημο μέ θαυματουργικό τρόπο. Τούς ἔστειλε, ἐπίσης, τή νεφέλη νά τούς κρατᾶ σκιά τή μέρα καί νά τούς φωτίζει τή νύχτα. Τούς χάρισε ἀκόμη νίκες, ὅταν πολεμοῦσαν μέ λαούς πολυάριθμους καί δυνατούς. Ἐπιπλέον, τούς ἔδωσε **ἕνα ἀκόμη μεγαλύτερο καί σπουδαιότερο δῶρο**: αὐτό θά δοῦμε σήμερα.

Ἦταν ὁ τρίτος μήνας μετά τήν ἔξοδο τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπό τήν Αἴγυπτο. Εἶχαν φτάσει κοντά **στό ὄρος Σινά**, ὅπου σήμερα δεσπόζει τό περίφημο μοναστήρι τῆς ἀγίας Αἰκατερίνης. Ἐκεῖ, λοιπόν, ἔστησαν τίς σκηνές τους, γιά νά ζαποστάσουν λίγο.

Ὁ Μωυσῆς ἀνέβηκε στό ὄρος νά προσευχηθεῖ. Τότε ὁ Θεός μίλησε στόν Μωυσῆ καί τοῦ εἶπε: «Νά πéis στους Ἰσραηλίτες: Εἶδατε ὅσα ἔκανα στους Αἰγυπτίους καί πῶς σᾶς πῆρα στήν προστασία μου»

ὅπως ὁ αἰτός παίρνει σίς φτεροῦγες τ' αἰτόπουλά του. Ἄν τώρα θελήσετε ν' ἀκούσετε τά λόγια μου καί νά τηρήσετε τόν Νόμο μου, θά εἶστε γιά μένα λαός ἐκλεκτός, ξεχωριστός ἀπό τ' ἄλλα ἔθνη, ὁ ἀγαπημένος μου λαός».

Ὁ Μωυσῆς, γεμάτος **χαρά** καί **εὐγνωμοσύνη** γιά **τήν τιμή** πού τούς ἔκανε ὁ Θεός, μεταφέρει τά λόγια Του σ' ὄλους τούς Ἰσραηλίτες: **Ὁ Θεός θέλει νά μᾶς δώσει τόν Νόμο Του.** Κι ἂν ἐμεῖς Τόν τηροῦμε στή ζωή μας, **θά εἴμαστε ὁ ἀγαπημένος Του λαός!**

Συγκινημένοι τόν ἀκοῦν οἱ Ἰσραηλίτες. Τί δῶρο εἶναι πάλι αὐτό πού θέλει νά τούς κάνει ὁ Θεός! Νά τούς δώσει τόν Νόμο Του! Ἀντί νά ἔχουν ἀνθρώπινους ἀτελεῖς καί ἄδικους νόμους, νά ἐφαρμόζουν στή δική τους κοινωνία ἕναν τέλειο θεϊκό νόμο! Καί θά 'ναι τότε ὁ ἀγαπημένος λαός τοῦ Θεοῦ! Ποιός δέν θά ζήλευε μιά τέτοια τιμητική πρόσκληση;

Μέ μιά φωνή, λοιπόν, ἀπαντοῦν: «Ὅλα ὅσα μᾶς πεῖ ὁ Θεός θά τά τηρήσουμε».

Σέ δύο μέρες, μαθαίνουν, θά κατεβεῖ ὁ Θεός στό ὄρος Σινά νά τούς μιλήσει. Ἐτοιμάζονται μέ **φόβο ἱερό** νά Τόν ὑποδεχτοῦν. Πρέπει νά τούς βρεῖ ὄλους καθαρούς στήν ψυχή καί στό σῶμα.

Καί νά! Ξημέρωσε ἡ τρίτη μέρα. Μά τί γίνεται; Σεισμός; Ἐκρηξη ἠφαιστείου; Πρωί πρωί τό ὄρος Σινά σείεται ἀπό **βροντές καί ἀστραπές** (δείχνουμε τήν εἰκόνα, βλ. *Ἡ Βίβλος*, σ. 139). Καλύπεται ἀπό ἕνα **τεράστιο σκοτεινό σύννεφο**. Καί παντοῦ ἀντηχεῖ δυνατά **ἦχος σάλπιγγας**. Ὁ λαός εἶναι κατατρομαγμένος. Βλέπει ὄλο τό ὄρος γεμάτο **καπνούς**, σάν νά εἶναι πυρακτωμένο καμίनि. Γιατί; Γιατί ἤδη κατέβηκε ἐκεῖ ὁ Θεός!

Μέ ἐντολή τοῦ Μωυσῆ πλησιάζουν ὄλοι στούς πρόποδες τοῦ βουνοῦ. Ὁ ἴδιος ἀνεβαίνει πρὸς τήν κορυφή. Ὁ Θεός τοῦ μιλά: «Μωυσῆ, κανείς μὴν τολμήσει ν' ἀγγίξει τό βουνό. Νά πάρεις μόνο αὐτούς πού θά σοῦ πῶ καί μαζί ν' ἀνεβεῖτε», τόν συμβουλεύει.

Ὁ Μωυσῆς ἐπιστρέφει καί σέ λίγο ὁ ἦχος τῆς σάλπιγγας γίνεται

όλοένα και ισχυρότερος, ώσπου φτάνει ή στιγμή νά μιλήσει ό Θεός σπόν λαό. Δυνατή, ξεκάθαρη άκούγεται ή φωνή Του ν' άπαριθμεί τίς **Δέκα έντολές**:

1. Έγώ είμαι ό Κύριος και Θεός σου. Δέν θά έχεις άλλους θεούς έκτός από μένα.

2. Δέν θά κατασκευάσεις και δέν θά προσκυνήσεις κανένα είδωλο ούτε θά λατρεύσεις κανένα δημιούργημα του Θεού.

3. Δέν θά αναφέρεις τό όνομα του Θεού χωρίς σοβαρό λόγο.

4. Έξι μέρες θά εργάζεσαι και θά κάνεις όλες τίς δουλειές σου. Τήν έβδομη ήμέρα θά τήν αφιερώνεις σπόν Κύριο.

5. Νά τιμάς τόν πατέρα σου και τή μητέρα σου, γιά νά ζήσεις εύτυχισμένος πολλά χρόνια.

6. Νά μή μοιχεύσεις (δηλαδή, νά μήν έχεις άμαρτωλές σχέσεις μέ γυναίκα πού δέν είναι δική σου).

7. Νά μήν κλέψεις.

8. Νά μή σκοτώσεις.

9. Νά μή δώσεις ψεύτικο όρκο.

10. Νά μήν έπιθυμήσεις αυτά πού ανήκουν στους άλλους.

Ό λαός βλέπει τίς φλόγες και άκούει προσεκτικά τή φωνή του Θεού. Δέος, άγιος φόβος τούς καταλαμβάνει όλους. «Μή φοβάστε», τούς ένθαρρύνει ό Μωυσής, **«ό Θεός ήρθε έτσι κοντά σας, γιά νά Τόν σέβετε σ' όλη σας τή ζωή και νά μήν άμαρτάνετε».**

Έπειτα, προχώρησε μέσα σπόν γνόφο, στό σύννεφο δηλαδή όπου ήταν ό Θεός. Πήρε κι άλλες οδηγίες γιά τό πώς πρέπει νά ζει ό λαός.

Άλλά δέν άρκείται ό Θεός στό νά παραδώσει προφορικά τόν Νόμο Του. Θέλει νά τόν παραδώσει και γραπτά σπόν λαό Του. Τήν άλλη μέρα, ό Μωυσής μαζί μέ μία αντιπροσωπεία από τούς γεροντότερους Ίσραηλίτες, αφού πρώτα πρόσφεραν θυσίες σπόν Θεό, ξεκινούν γιά τή μεγάλη αποστολή: νά παραλάβουν γραμμένο τόν Νόμο του Θεού!

Περπατοῦν καί νομίζουν ὅτι δέν πατοῦν στή γῆ ἀλλά στόν οὐρανό! Φτάνουν σ' ἓνα σημεῖο καί σταματοῦν. Πιό πέρα θά προχωρήσει μόνο ὁ Μωυσῆς μέ τόν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Μιά φωτεινή νεφέλη σκεπάζει ὄλο τό βουνό. Ἡ κορυφή του μοιάζει νά καίγεται. Ἐξί μέρες κάλυπτε τό ὄρος Σινά ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ. Τήν ἔβδομη μέρα ὁ Μωυσῆς, μόνος του, μπῆκε **μέσα στό φωτεινό σύννεφο** κι ἔμεινε ἐκεῖ **σαράντα μέρες καί σαράντα νύχτες**.

Ὅταν κατέβηκε, τό πρόσωπό του ἔλαμπε καί κρατοῦσε στά χέρια του **δύο πέτρινες πλάκες**. Πάνω σ' αὐτές ἦταν οἱ Δέκα Ἐντολές γραμμένες ἀπό τόν ἴδιο τόν Θεό!

Ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ

Οἱ δύο αὐτές πλάκες μέ τίς Δέκα Ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ὁ **Δεκάλογος**, ἦταν γιά τόν λαό τοῦ Θεοῦ ὅ,τι πολυτιμότερο· τό μεγαλύτερο καί σπουδαιότερο δῶρο Του! Ἦταν **δέκα χρυσά κλειδιά γιά ν' ἀνοίξουν τήν πύλη τῆς εὐτυχίας!**

Θέλετε νά κάνετε κι ἐσεῖς, παιδιά, δικά σας αὐτά τά χρυσά κλειδιά; Ἐλᾶτε νά διαβάσουμε ἄλλη μία φορά μαζί προσεχτικά τόν Δεκάλογο (*μοιράζουμε στά παιδιά τό φυλλάδιο μέ τίς Δέκα Ἐντολές, βλ. ἐποπικό ὑλικό*).

Οἱ **τέσσερις πρῶτες ἐντολές** ἦταν γραμμένες **στήν πρώτη πλάκα**. Ρυθμίζουν **τή σχέση μας μέ τόν Θεό**. Τί μᾶς παραγγέλλουν; α) Νά πιστεύουμε στόν ἕναν καί μόνο ἀληθινό Θεό, β) ν' ἀγαποῦμε μόνο Αὐτόν καί νά μήν παρασυρόμαστε στή λατρεία ψεύτικων θεῶν, γ) νά μήν ἀναφέρουμε τ' ὄνομά Του χωρίς σοβαρό λόγο δ) ν' ἀφιερώνουμε μία μέρα τῆς ἑβδομάδας στή λατρεία Του.

Οἱ ἄλλες **ἔξι ἐντολές** ἦταν γραμμένες στή **δεύτερη πλάκα**. Ρυθμίζουν **τή σχέση μας μέ τούς ἀνθρώπους**. Τί ζητᾶ, λοιπόν, ἀπό

μᾶς ὁ Θεός; α) Νά τιμοῦμε τούς γονεῖς μας, β) νά μήν κάνουμε ἀνήθικες πράξεις, γ) νά μήν κλέβουμε, δ) νά μή φονεύσουμε, ε) νά μή λέμε ψέματα, στ) νά μή ζητοῦμε αὐτά πού ἀνήκουν στους ἄλλους.

Φαντάζεστε, παιδιά, **πῶς θά ἦταν ὁ κόσμος μας**, ἂν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τηροῦσαν αὐτές τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ; Δέν θά γίνονταν φόνοι οὔτε κλεψιές οὔτε ἀδικίες. Θά ἦταν πολύ ὁμορφη, παραδεισένια ἢ κοινωνία μας! Θά βασιλεue παντοῦ ἡ ἀγάπη καί ἡ εἰρήνη!

Μά γι' αὐτό ἀκριβῶς μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός τίς ἐντολές Του, **γιά νά κάνει τή ζωή μας ὁμορφη καί εὐτυχισημένη**. Χαρά, λοιπόν, στά παιδιά πού ἀπό σήμερα **θά μάθουν** τίς Δέκα Ἐντολές καί **θά ἀγωνίζονται** καθημερινά νά τίς τηροῦν.

Θά κρατοῦν ἔτσι στά χέρια τους **τά κλειδιά** πού ἀνοίγουν τήν πύλη τῆς εὐτυχίας! Θά ἔχουν μιὰ **πυξίδα ἀλάνθαστη** γιά τό ταξίδι τῆς ζωῆς τους, **φῶς** στόν δρόμο τους!

Θά δείχνουν, τέλος, μέ τόν τρόπο αὐτό **πόσο ἀγαποῦν τόν Θεό**. Γιατί, ὅταν ἀγαποῦμε κάποιον, μέ χαρά κάνουμε ὅ,τι κι ἂν μᾶς ζητήσει (βλ. Ἰω 14,15)!

**Πῶς νά ἀποκτήσω, Θεέ μου,
τῆς εὐτυχίας τό κλειδί;
Ὅταν τόν Νόμο Σου τόν ἔχω
φῶς κι ὁδηγό μου στή ζωή!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Ὁ «Δεκάλογος».
2. Ἐγχρωμη εἰκόνα.
3. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.